

ஸப்த ஸ்துதி:

பப்ளிஷர்ஸ் :

கிரி ப்ரஸ், திருவல்லிக்கேணி

ஹரி: ஓம்

ஸப்த தேவதா ஸ்துதி ரூபமான

ஸப்த ஸ்துதி:

ஸ்ரீசங்கர பகவத்பாதாசார்யர்கள் ஸ்தாபித்த
ஷண்மதங்களைச் சார்ந்தவர்களும் நித்யானுஸந்தானஞ்
செய்வதற்குரிய ஏழு சுலோகங்களைக் கொண்டு -
தொகுத்தது

ஸ்ரீ. வே. நாராயணன், எம்.ஏ., எம்.எல்.

எழுதிய பதவுரை கருத்துரைகளுடன்

கிரி ப்ரஸ், பப்ளிஷர்ஸ், திருவல்லிக்கேணி.

FIRST
EDITION
May '48

Printed & Published
by K. Kylasamier
at GIRI PRESS,
Triplicane :: Madras.

முன் னு னை ர

வேத மதங்களையும் தெய்வங்களையும் போற்று
கின்ற நாம் இப்பொழுது வழிபடுந் தேவதைகள்
எழுவர். அவர்கள் முறையே சூரியபகவான், பரம
சிவன், பராசக்தி, அறுமுகக் கடவுள், கணபதி, திரு,
மால் என்போராவர். மஹாவிஷ்ணுவை விட்டுப்
பிரித்து ஸ்ரீதேவியை வழிபடுவது என்பது வழக்
கில்லை யாதலால், தேவதைகள் எழுவராயினர். இது
போலவே, பராசக்தியையும் பரமசிவனுடைய உருவ
மாக கொள்வது வேதமார்க்கமாகும்.

இந்த ஏழு தெய்வங்களும் 'ஹரி:' என்ற சொல்
லாற் சுட்டப்படும் ஒரே பரம்பொருளின் பற்பல வடி
வங்கள் என்பது ஸ்ரீசங்கரபகவத் பாதாசார்யர்கள்
விளக்கிய பேருண்மையாகும். இப்படி அவர் விளக்
கிய உண்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டு இயற்
றியருளிய ஸ்துதிகளினின்றும் ஆறு சுலோகங்களை
அனாதியாக வருகின்ற சூரிய வணக்கத்தோடு சேர்த்து
"ஸப்த ஸ்துதி:" என்னும் பெயரிட்டுத் தொகுத்தது
இந்நூல்.

'வாரம்' என்பதும் 'கிழமை' என்பதும் ஒரே
பொருளையுடைய சொற்கள் ஆயினும், தமிழிலே
'வாரம்' என்பதை ஏழுநாட்களைக் கொண்டதாகவே
கொள்கிறோம். ஆகையால், தினந்தோறும் நாம்
இந்த ஏழு சுலோகங்களையும் சொல்லி ஏழு வடிவங்
களைக் கொண்டு விளங்கும் பரம்பொருளைப் போற்று
விட்டாலும், ஒரு நாளைக்கொரு சுலோகமாக ஒரு
வாரத்திற்கொரு ஒரு தடவையேனும் போற்றுதல்
கூடும். அவ்வாறு போற்றுவோர் ஞாயிற்றுக்கிழமை
சூரியனையும் திங்கட்கிழமை உமாஸமேதரான பரம
சிவனையும் செவ்வாய்க்கிழமை முருகக் கடவுளையும்

புதனன்று விக்னேசுவரரையும் குருவாரத்தன்று
ஞானப்பிரான ஸ்ரீஹ்ரியையும் வெள்ளியன்று
ஸ்ரீதேவியையும் ஸ்திரவாரத்தன்று ஸ்ரீமந் நாராயண
ரையும் போற்றினால், இத்தெய்வ வருவங்களையெல்
லாம் வாரத்திற்கொருமுறை போற்றியதாகும் என்று
கருதியே இந்நூல் தொகுக்கப் பெற்றது.

நவயுகக் கவியாக விளங்கிய ஸ்ரீ. எஸ். சுப்பிரமணிய
பாரதியார் “ஆறு துணை” என்னும் தோத்திரப் பாட
லில் கணபதிராயனையும் பராசக்தியையும் வெற்றி
வடிவேலனையும் ஞானமயமான ஸரஸ்வதீதேவியை
யும் கண்ணபிரானையும் திருமகளையும் போற்றியுள்
ளார் என்பது இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்
வாறு ஆறுகப் பிரித்துப் போற்றிய அவரே

தவறு துணர்வீர்
புவியீர்! மாலும்
சிவனும் வானோர்
எவரும் ஒன்றே

என்று அறுதியிடுகின்றார். இப்படிப் பிரித்துப்
போற்றுவதும் பிரிவொன்றில்லாப் பிரும்மம் ஒன்றே
என்று உணர்வதுமே அனாதியான நம்முடைய வேத
மார்க்கம் என்பதைக் காட்டிய ஸ்ரீசங்கரபகவத்பாதர்
களின் திருவடிகளிலே இச்சிறு நூலை ஸர்வதாரி சங்
கரஜயந்தியன்று ஸமர்ப்பிக்கிறேன்.

வே. நாராயணன்.

BOJA MUTHIAH
17, HOSPITAL STREET
KOTTAIYUR-623 10
P. M. DIST - TAMIL NADU
INDIA

॥ हरिः ओं ॥

॥ ஹரி: ஓம் ॥

ஸப்த ஸ்துதி:

नमः सवित्रे जगदेकचक्षुषे

जगत्प्रसूतिस्थितिनाशहेतवे ।

त्रयीमयाय त्रिगुणात्मधारिणे

विरिञ्चिनारायणशंकरात्मने ॥ १ ॥

நம: ஸவித்ரே ஜகதேக-சக்ஷுஷே

ஜகத்ப்ரஸுதி-ஸ்திதி-நாஸுஹேதவே ।

த்ரயீமயாய த்ரிகுணாத்ம-தாரிணே

விரிஞ்சி-நாராயண-ஸங்கராத்மனே ॥ ௧ ॥

ஜகதேகசக்ஷுஷே-உலகங்களுக்குத் தனிக் கண்ணாக
விளங்குபவரும் ; ஜகத்ப்ரஸுதி-ஸ்திதி-நாஸுஹேதவே -
உலகங்களின் பிறப்பிற்கும் நிலைபெற்றிற்கும் அழி
விற்கும் காரணமாயிப்பவரும் ; த்ரயீமயாய-ருக்
யஜுஸ் ஸாம என்னும் வேதங்கள் மூன்றுமா
யிருப்பவரும்; த்ரிகுணாத்ம-தாரிணே-ஸத்த்வம், ரஜஸ்,

தமஸ் என்னும் குணங்கள் மூன்றையும் தன்னகத்தே கொண்டவரும்; வீரஞ்சி-நாராயண - ஸங்கராத்த்மனே - பிறும்மதேவர் ஸ்ரீமந் நாராயணர் சங்கரர் ஆகிய மூவருமாய் விளங்குபவருமான; ஸவித்ரே- சூரியபகவானுக்கு; நம :- நமஸ்காரம்.

மேல் ஏழு லோகங்களுக்கும் பூமிக்கும் கீழ் ஏழு லோகங்களுக்கும் கண்ணாக விளங்கி, அவைகளைப் பிறப்பித்துத் தம்முடைய உயிரளிக்குங் கிரணங்களாலே பாதுகாத்து, உயிர்களுக்கு நாமரூபங்களை மேற்கொள்வதாலே உண்டாகும் ஸம்ஸாரக் கிலேசங்களை யுகமுடிவிலே ஒழிப்பவருமாய் விளங்குகிறார் சூரியபகவான். அவரே சிருஷ்டிதொடங்குமுன் ஸ்ரீமந்நாராயணருடைய நாபிகமலத்தினின்று பிறும்மதேவராகத் தோன்றுகிறார்; அவரே அந்த நாராயணருமாகிறார்; ஸம்ஸாரத்திலே உழன்று தடிக்கின்ற உயிர்களுக்கு யுகமுடிவிலே அவரே புகலிடமர்கி மங்களமான தம்முடைய பரமசிவரூபத்திலே லயிக்கும் படி செய்கிறார். உயிர்களை மீண்டும் யுகாரம்பத்திலே படைக்குமுன் அவைகளைக் காப்பதற்காக ருக், யஜுஸ், ஸாம என்னும் மூன்று வேதங்களையும் பிறும்மதேவர் மூலமாய் உதவுகிறார். ஸத்த்வம், ரஜஸ், தமஸ் என்னும் முககுணங்களை உண்டுபண்ணி, அவற்றைப் பலவகையாகச் சேர்த்து, பிரளயத்திற்கு முன் அந்தந்த உயிர்கள் செய்துபோன வினைகளுக்குத் தக்கவாறு பல்வேறு வகையாக நாம ரூபங்களை அளிக்கிறார். இப்படி, காலசக்கிரத்தைச் சுழலும் படி செய்து, உயிர்களை எல்லாம் சுத்த சத்துவ மய

மாக்கிக்கொள்ளும் பிரவிருத்தியிலே முன்னேறச் செய்கிறார். எல்லா உயிர்களும் முக்தியடைவதற்குத் தாமே அகக் கண்ணாக அவ்வவர் மனத்துள் இருந்தும் கால கதியைக் காட்டிக் கொண்டு வானத்திலே அவர்களுடைய புறக் கண்ணாகத் தோன்றியும் உயிர்கள் அனைத்தையும் வழிப்படுத்துகிறார். ஆகையால், வேதமயமாயும், முக்குணங்களை மேற் கொண்டு, ஆக்கல் அளித்தல் அழித்தல் ஆகிய முத் தொழிலையும் நடத்தும் மும்மூர்த்திகளாயும், காலையிலும் நடுப்பகலிலும் மாலையிலும் தம்மை வணங்குவோர்க்குக் களைகண்ணையும் விளங்கும் சூரிய தேவரை காணாமற் கோணாமற் கண்டு வணங்குவோமாக.

இவ்வாறு தேஜோ மயமான சூரிய பகவானை வணங்குவதை வேதங்களே வற்புறுத்துகின்றன. வேதம் தமிழ் செய்த காரிமாறப்பிரானும்

அவனே அகல் ஞாலம் படைத்திடந்தான்
அவனே அஃது உண்டுமிழ்ந்தான் அளந்தான்
அவனே அவனும் அவனும் அவனும்
அவனே மற்றெல்லாமும் அறிந்தனமே

என்று இந்தச் சுலோகக் கருத்தை நன்கு விளக்கியுள்ளார். “கண்ணாவான் என்றும் மண்ணோர் விண்ணோர்க்கு” என்று ‘தேவர்களுக்கும் மரத்தியர்களுக்குமே தனிக் கண்ணாக விளங்குகிறான்’ என்னும் வேத வாக்கியத்தைக் சுட்டிக் காட்டுகின்றார். “சூரிய மண்டலத்தினிடையே விளங்கும் சோதியே உன்னுள்ளும் உள்ளது” என்னும் வேத மொழியை

தினந்தோறும் நம்முடைய மனத்திற் கொண்டு
சூரிய பகவானுக்கு முப் பொழுதும் வணக்கஞ்
செலுத்துவோம்.

भवान्यै भवायापि मात्रे च पित्रे

मृडान्यै मृडायाप्यघन्यै मखन्ने ।

शिवाङ्ग्यै शिवाङ्गाय कुर्मः शिवायै

शिवायाम्बिकायै नमस्यम्बिकाय ॥ २ ॥

பாவன்யை பவாயாபி மாத்ரே ச பித்ரே
ம்ருடான்யை ம்ருடாயாப்யகக்ன்யை மகக்னே ।
ஸிவாங்க்யை ஸிவாங்காய குர்ம: ஸிவாயை
ஸிவாயாம்பிகாயை நமஸ்தர்யம்பகாய ॥ ௨ ॥

பவான்யை - உலகங்களைப் பிறப்பிப்பதற்காகத்
தாமே நாம ரூபங்களை மேற் கொண்டு " பவானீ "
என்னும் பெயரைப் பெற்றவனும், பவாய அபி -
உலகங்களுக்குத் தந்தையாக விளங்கும் பரமசிவ
வடிவங் கொண்டு பவதேவன் என்னும் பெயராலே
விளங்குவோருமாய்; மாத்ரே ச பித்ரே - உலகங்கள்
அனைத்திற்கும் தாயாரூந் தந்தையாருமாய்;
ம்ருடான்யை ம்ருடாயஅபி-அருளைச் சுரக்கின்ற தேவியும்
தேவருமாய்; அகக்ன்யை மகக்னே - (மக்கள் வினையாடி
வந்தபோது அவர்கள் உடம்பிலே பூசிக்கொண்ட
புழுதியைப் போக்குந் தாயாரைப் போல தம்முடைய
ஈரக் கண்ணோக்கங்களாலேயே) பாபஞ் செய்தவர்
களுடைய பாபங்களை யெல்லாம் கழுவி பரம

சிவனுடைய அருளுக்குப் பாத்திரமாக்குபவனும் அப்படிப் பாபிகளுக்கும் அருளுகின்ற தாய்த் தெய்வமான பவானி தேவியையும் நிந்தித்துத் தாம் உயர்ந்தோரென்று கர்வங்கொள்ளும் அகங்கார மமகாரங்களைக் கொண்ட ஜீவர்களுடைய செயல்களை வீணாக்கி அவர்களையும் திருத்திப் பணிகொள்ளுகின்ற இயல்பினர் பவதேவர் என்பதை தக்ஷயாகத்தைக் கெடுத்து அந்த தக்ஷனைக்கொண்டே "சமகம்" என்னும் வேதஸ்துதியைப் பாடக் கேட்டு அருள் செய்த பிரானுமாய்; ஸிவாங்க்யை - பரமசிவனைத் தம்முடைய வலப்பாகத்திலே கொண்டவனும் ஸிவாங்காய - சர்வமங்கனையான தேவியை தம்முடைய இடப்பாகத்திலே கொண்டவருமாய்; ஸிவாயை ஸிவாய - சிவை என்றும் சிவன் என்றும் பெயர்பெற்றவர்களாய்; அம்பிகையை தர்யம்பகாய-அம்பிகை என்றும் முக்கண்ணார் என்றும் சிறப்புப் பெயர்களை உடையவர்களான பார்வதி தேவிக்கும் பரமேசுவரருக்கும்; நம :- நமஸ்காரம்.

ஒரே பரம்பொருள் நமக்குத் தாயாராகவும் தந்தையாராகவும் காட்சியளிக்கின்றது. இவ்விருவருவங்களும் என்று முள்ளவை யாகையால் பவானி என்றும் பவதேவர் என்றும் பிரசித்திபெற்றவை. தாய்வடிவம் அருள் சுரந்து நம்மைக் காக்கின்றது. தந்தைவடிவம் நம்மைத் திருத்திப் பணிகொள்கின்றது. ஈருருவும் ஒன்றாய் இசைந்து ஒரே சரீரத்தின் இரு பாகங்களாக விளங்குகின்றன. இரண்டும் நம்மைத் துதிக்கும்படி செய்

கின்றன. தாயுருவம் நம்முடைய பாபங்களை யெல்லாம் அருணைக்குகளாலே கழுவி ஞானப்பாலைப் பருகி வித்து நம்மைத் தூயோராக்குகின்றது. தந்தையுருவமோ மூன்றாவது கண்ணிற்கு நம்முடைய தீச் செயல்களை விஷயமாக்கி; அவற்றைச் சுட்டெரித்து, சந்திர சூரியர்களாகிய மற்றை இரு கண்களாலும் நமக்குத் தேஜஸையும் ஆஹ்லாதத்தையும் அளிக்கின்றது. இத்தகைய தாய்தந்தையரை நாம் என்றும் வணங்கி நிற்போமாவோம்.

इहायाहि वत्सेति हस्तान्प्रसार्या-

ह्यत्यादराच्छंकरे मातुरङ्गात् ।

समुत्पत्य तातं श्रयन्तं कुमारं

हराश्लिष्टगात्रं भजे बालमूर्तिम् ॥ ३ ॥

இஹாயாஹி வத்ஸேதி ஹஸ்தான் ப்ரஸார்யா-
ஹ்வயத்யாதராச் சங்கரே மாதூரங்காத் ।

ஸமுத்பத்ய தாதம் ஸ்ரயந்தம் குமாரம்

ஹராஸ்லிஷ்டகாத்ரம் பஜே பாலமூர்(த்)திம் ॥ ௩ ॥

இஹ - இங்கே; ஆயாஹி - வா; வத்ஸ - குழந்தாய் !
இதி - என்று; ஹஸ்தான்-கைகளை; ப்ரஸார்ய - விரித்து
ஆதராத் - ஆவலோடு; ஸங்கரே ஆஹ்வயதி - (மங்களகர
மூர்த்தியான) சிவபிரான் கூப்பிட்டதுமே; மாதூ: அங்
காத் - தாயாரினுடைய மடியிலிருந்து; ஸமுத்பத்ய -
எழுந்து; தாதம் - தந்தையாரை; ஸ்ரயந்தம் - சேருகின்

றவராகி; ஹராஸ்லிஷ்டகாத்ரம் - அந்த பரமசிவனைத் தழுவிய திருமேனியையுடையவரான; பாலமூர் (த்) தீம் - சிறு பிள்ளையின் வடிவு கொண்ட; குமாரம் - குமாரக் கடவுளை; பஜே - சரணமாக அடைகின்றேன்.

உலகங்கள் அனைத்திற்கும் மாதாவும் பிதாவுமான தேவியும் பரமசிவனும் தங்களுடைய பிள்ளை என்று விசேஷித்துக் கொண்டாடி, தாயார் மடியிலிருக்கும்போது தகப்பனாரும் தகப்பனார் மடியிலிருக்கும் போது தாயாருமாய்ப் போட்டிபோட்டுக் கொண்டு 'என் பிள்ளை', 'என் பிள்ளை' என்று கைகளாலே வாரித் தழுவும் பாக்கியம் பெற்றவரான குமாரக் கடவுளை வணங்கினால், அவர் என்னை தம் சிறுகைகளாலே சுட்டிக் காட்டி "அம்மா! அப்பா! இவனும் என்னைப் போலவே உங்களுடைய குழந்தையல்லனோ! இவனையும் எனக்குத் தோழமை கொண்டவனாக்கி இவனோடும் நீங்கள் இன்புற வேண்டும்" என்று ஈசுவரியின் கருணைக்கும் ஈசுவரரின் பிரேமைக்கும் பாத்திர மாக்குவார் என்று கொண்டு, அந்த பாலவடிவங் கொண்ட குமாரக் கடவுளை நீங்களும் பாலர்களாகப் பாவித்துக் கொண்டு அணுகிச் சேருங்கள் என்று நமக்குப் போதிப்பதற்காகத் தாமே ஸ்துதித்துக் காட்டுகிறார்கள் ஸ்ரீ பகவத் பாதர்கள்.

सदा बालरूपाऽपि विघ्नादिहन्त्री

महादन्तिवक्त्राऽपि पञ्चास्यमान्या ।

विघ्नीन्द्रादिमृग्या गणेशाभिधा मे

विधत्तां श्रियं काऽपि कल्याणमूर्तिः ॥ ४ ॥

ஸதா பாலரூபா' பி விக்னோத்ரி-ஹந்த்ரீ

மஹாதந்தி- வக்த்ரா' பி பஞ்சாஸ்ய- மான்யா ।
விதீந்த்ராதிம்ருக்யா கணேஸாபிதா மே

விதத்தாம்ஸ்ரியம் கா' பி கல்யாண மூர் (த்) தி: ॥ ४ ॥

ஸதா - எப்பொழுதும்; பாலரூபா அபி - குழந்தை வடி
வுடையதாக இருந்தாலும்; விக்னோத்ரிஹந்த்ரீ - இடை
யூறுகளாகிய மலைகளைத் தாக்கி யழிக்கும் பெருமை
வாய்ந்ததும்; மஹாதந்திவக்த்ரா அபி - பெரிய யானையின்
முகத்தையுடையதா யிருந்தும்; பஞ்சாஸ்யமான்யா -
(அந்த யானைக்கும் அச்சந் தருவதான முகத்தை
யுடைய சிங்கத்தைப் போல) அச்சந்தருகின்ற முகங்
களைக் கொண்டவராய் (தானும் ஐந்து முகமுடையவ
னாகையால் ஈசுவரனுக்குச் சமானன் என்று கர்வங்
கொண்ட பீரும்ம தேவனை நான்கு முகமுடைய
வனாகச் செய்து தம்முடைய ஈசுவரத் தன்மையை
நிலை நிறுத்திய) ஐந்து முகமுடையவரான பரமசிவனா
லும் போற்றத்தக்கதாயும்; விதீந்த்ராதிம்ருக்யா - பீரும்ம
தேவன் இந்திரன் முதலிய பெருந் தேவர்களாலே
தேடி அடையதக்கதாயும்; கணேஸாபிதா - கணேசர்
என்ற பெயரைக் கொண்டதாயும் விளங்குகின்ற;
கா அபி கல்யாண மூர்(த்)தி: - இத்தகைய சிறப்புடையது

என்று வர்ணிக்கவொண்ணாத தனிச்சிறப்பு வாய்ந்த (பொன் மயமான) மங்கள வடிவமானது; ஸ்ரியம்- (என்னாலே நினைக்கவும் முடியாத) உண்மைச் செல்வமாகிய பரமானந்தத்தை, மே- எனக்கு; லீதத்தாம் அளிப்பதாகுக.

முத்த பிள்ளையாரானாலும் என்றும் இளம் பிள்ளையாக இருந்துகொண்டு, மலை போல் வருகின்ற இடையூறுகளை யெல்லாம் தம்முடைய ஐந்தாவது கரத்தாலே எடுத்துக் களைந்தெறிபவரும், இளைய பிள்ளையாரான முருகக்கடவுளைப் போலவே ஈசுவரியாலும் ஈசுவரராலும் பெரிதும் கொண்டாடப்பெற்றவரும் “ உமக்கு நேராவேன் ” என்று வந்த பிறும்ம தேவரின் தலை யொன்றைக் கிள்ளி எறிந்து தம்முடைய ஈசுவரத் தன்மையை ஸ்தாபித்து தேவ தேவர் என்றும் மஹாதேவர் என்றும் எல்லோராலும் கொண்டாடப்பெற்ற பரமசிவன், “ மகனே! நீ யொரு வன்மட்டுமே எனக்கு ஒப்பாவாய்; உனக்கும் மூன்று கண்களையும் பிறைச்சந்திரனையும் அளிக்கிறேன் ” என்று தம்மைப் போலாக்கவே, தேவகணங்களோடு பூத பிசாசங்கள் முதலிய கணங்களுக்கும் இவரே ஈசுவரர் என்று கணேசப்பட்டம் பெற்று, பிறும்ம தேவரும் இந்திரன் முதலானவர்களும் “ பரமசிவனை நாம் தேடித் காண வொண்ணா தானாலும், அந்தப் பரம்பரனின் கிருபையாலே அவருக்குச் சமானராய் ஈசுவரராய் விளங்கும் பொன்மேனியரான இந்த நித்திய மங்கள விக்கிரகத்தை குளக் கரையிலும் மரத் தடியிலும் நாற் சந்தியிலும் எங்கும் காணலாம்; கண்டு

வணங்கி சகல ஜகவார்யங்களையும் பெறலாம் “ என்று
நாடிக் கண்டு கொள்ளத் தக்கவரான ஆனைமுகக்
கடவுள் அப்படி நாடிக்கொண்ட எனக்கும் பீரும்ம
பட்டத்திற்கும் இந்திர பதவிக்கு முரிய ஆனந்தத்தை
அருளுவாராக.

ब्रह्मा विष्णु रुद्रहुताशौ रविचन्द्रा-

विन्द्रो वायुर्यज्ञ इतीत्यं परिकल्प्य ।

एकं सन्तं यं बहुधाऽहुर्मतिभेदात्

तं संसारध्वान्तविनाशं हरिमीडे ॥ ५ ॥

ப்ரஹ்மா விஷ்ணு ருத்ரஹுதாஸௌ ரவிசந்த்ரா-
விந்த்ரோ வாயுர்யஜ்ஞ இதித்தம் பரிகல்ப்ய ।
ஏகம் ஸந்தம் யம் பஹுதா' ஹுர் மதிபேதாத்
தம் ஸம்ஸார த்வாந்தவிநாஸம் ஹரிமீடே ॥ ௫ ॥

ப்ரஹ்மா- பீரும்ம தேவர் என்றும்; விஷ்ணு:- திருமால்
என்றும்; ருத்ரஹுதாஸௌ- உருத்திரர் என்றும் அக்
கினிதேவர் என்றும்; ரவிசந்த்ரௌ-சூரிய சந்திரர்கள்
என்றும்; இந்த்ர:- தேவேந்திரன் என்றும்; வாயு:-வாயு
பகவான் என்றும்; யஜ்ஞ: இதி- யாக வடிவாய் விளங்கு
வோர் என்றும் இத்தம்- இவ்வாறு பல விதமாக;
பரிகல்ப்ய- நிச்சயித்து; யம் ஏகம் ஸந்தம்- எந்த ஒன்றே
யான பரம்பொருளை; பஹுதா - பலவகையாக; மதி
பேதாத்- அவ் வவர்களுடைய புத்தியின் வேறுபாடு
களாலே; ஆஹு:- (வேதாத்யயனஞ் செய்து வேதப்
பொருளை அறிந்தவர்களான விப்பிரர்கள் கேட்போ

ரின் புத்தி வேறுபாட்டிற்குத் தக்கவாறு) உபதேசிக்
கிருர்களோ; ஸம்ஸாரத்வாந்தவிநாஸம்- அஞ்ஞானத்
தாலே உலக வாழ்க்கை என்று தோன்றுகின்ற
இருளைப்போக்குகின்ற; தம்- அத்தகைய (ஒரே
பொருளாயிருந்தும் பல்வேறு தெய்வங்களாய் நிற
கின்ற); ஹரி- 'ஹரி:' என்ற சொல்லால் சுட்டப்
பெற்ற தெய்வத்தை; ஈடே- போற்றுகிறேன்.

ஒரே பொருளாய் எங்கும் வியாபித்து நிற்கின்ற
கடவுளே, வேதாத்தியயனஞ் செய்து உண்மைப்
பொருளை அறிந்த ஞானிகளின் உபதேச மொழிக
ளாலே, "வணங்கும் துறைகளைப் பல பல ஆக்கி, மதி
விகற்பால் பிணங்குஞ் சமயங்களையும் பல பல ஆக்கி,
அவையவை தோறும் பிரும்மதேவர் என்றும் திரு
மால் என்றும் ருத்திரர் என்றும் அக்னி என்றும்
சூரிய சந்திரர்கள் என்றும் இந்திரன் என்றும் வாயு
என்றும் யாகவடிவினன் என்றும் அவ்வவர்களுடைய
புத்திக்குத் தோன்றியவாறு நிச்சயித்துத் தம்மை
யொருவரையே அவ்வவ் வடிவுகளிலே போற்றி
வழிபடுமாறு உதவுகின்றது. அந்தப்பரம்பொருளுக்கு
நான் 'ஹரி:' என்ற பெயரிட்டு வணங்கி வழிபடு
கிறேன் என்று ஸ்ரீசங்கரபகவத் பாதர்கள் வேத
வேதாந்தங்களின் அடிப் படையான உண்மையை
எல்லோர்க்கும் விளங்குமாறு உபதேசித்து, பல்
வகைப்பட்ட தேவதைகளையும் 'ஹரி:' என்றே
கொண்டு துதித்து, உலகோர்க்கு வழி காட்டுகிறார்.

வாஹுரீயாதிபைவீதுரிஹ

முனயோ யா யதீயேஷ் புஸா
காஸ்யாட்ர: கடாக்ஷ: சகூதபி
பதிகை: சம்பத: ச்யு: சமத்ரா: ।

கூந்தேந்நுஸ்வக்ஷமந்நசுதமதூர-
முஸாஹுரூஹா சுந்நராஜ்ஜீ
வந்நே வந்நாமஸேரபி மூரபிதூர-
மந்நிராமந்நிரா தாம் ॥

வாக்பூகௌர்யாதி - பேதைர் விதுரிஹ
முனியோ யாம் யதீயேஷ் புஸாம்
காருண்யாத்நை: கடாக்ஷ: ஸக்ருதபி
பதிகை: ஸம்பத: ச்யு: ஸமத்ரா: ।
கூந்தேந்நு- ஸ்வக்ஷ-மந்தஸ்மித- மதூர-
முகாம்போருஹாம் ஸந்தரரங்கீம்
வந்தே வந்த்யாமஸேஷைரபி மூரபி-
தூரோ- மந்திராமிந்திராம் தாம் ॥

இஹ- தத்துவத்தை அறிந்து உபதேசிக்கும் வழியிலே;
முனய:— (வேத பாகங்களிலே பிரசித்தி பெற்றவர்
களும் தங்கள் தியான மனை நிதித்யாஸங்களாலே
பரம்போருளை ஸாக்ஷாத்கரித்தவர்களுமான) முனிவர்
கள்; யாம்- எந்த தேவியை வாக்பூகௌர்யாதி-பேதை:—
(பிரும்மதேவனுடைய தேவியான) ஸரஸ்வதி
யென்றும் (திருமாவின் தேவியான) பூதேவி யென்றும்
(பரமசிவனுடைய தேவியான) கௌரி யென்றும்

(இன்னும் பற பல வடிவிலே பரம்பொருளாகக் கொள்ளப் பெற்ற தெய்வங்களின்) சக்திகள் என்றும் வேறுபடுத்திக்கொண்டு; விது:- அறிந்துகொள்கிறார் களோ; ஸக்ருத் அபி பதிதை:- ஒரு தடவையேனும் செலுத்தியவை யான; காருண்யாத்ரை: யதீயை: கடாசை: - கருணையாலே தண்ணியவையான எந்த தேவியினுடைய கடாசுங்களாலே; பும்ஸாம்- மக்களுக்கு; ஸமக்ரா: ஸம்பத: ஸ்ய:- குறை வொன்று மில்லாத செல்வங்கள் பலவும் அமையுமோ; அஸோஷை: அபி வந்த்யாம்- எல்லோராலேயுங் கூட வணங்குவதற் குரியவளா யிருப்பவளும்; ஸுந்தராங்கீம்- அழகிய திரு மேனியை யுடையவளும் (அழகுத் தெய்வத்திற்கு ஓர் அங்கம் போல அவருடைய திரு மார்பிலே உறைபவளும்); குந்தேந்து-ஸ்வச்ச- மந்தஸ்மித - மதுரமுகாம்பொருஹாம் - முல்லைப்பூ வையும் சந்திரனையும் போன்ற தெளிவான புன்முறுவல்களாலும் இனிய மொழிகளை வெளி யிடுகின்ற திருவாய் மலராலும் (அங்க ஸௌந்தர்யத் தோடு) விளங்குகின்றவளும்; முபிதுரோ- மந்திராம்- முரன் என்னும் அசுரனை யழித்த திருமாலின் திருமார்பத்தையே “அகலகில்லேன் இறையும்” என்று கூவிக்கொண்டு உறைகின்ற கோயிலாகக் கொண்ட வளாமான; தாம் இந்திராம்- அந்த ஸ்ரீதேவியை; வந்தே- வணங்குகிறேன்.

வேதமுணர்ந்து ஹரி என்று சுட்டப்பெற்ற பரம் பொருளை ஸாக்ஷாத்கரித்த முனிவர்கள் உண்மைப் பொருளை அறிய விரும்பித் தங்களிடம்

வருவோர்களுக்கு அவரவர்கள் புத்திக்கு ஏற்றவாறு
 அப் பரம் பொருளை பிரும்தேவன் என்றும் மஹா
 விஷ்ணு என்றும் பரமசிவன் என்றும் அக்னி
 யென்றும் சந்திரன் என்றும் சூரியன் என்றும்
 உபதேசிக்கும்போது, அந்தப் பரம்பொருளின் சக்தி
 யான ஸ்ரீதேவியை முறையே ஸரஸ்வதி யென்றும்
 பூம்தேவி யென்றும் கௌரி யென்றும் ஸ்வாஹா
 என்றும் ரோஹிணி யென்றும் சாயாதேவி ஸுவர்ச
 சலாதேவி என்றும் குறிப்பிடுகிறார்கள். அத்தகைய
 ஸ்ரீதேவி ஸ்ரீமந் நாராயணருடைய திருமார்பமாகிய
 செந்தாமரையிலே வசிக்கும் அன்னப் பேட்டினைப்
 போலவே, 'இந்த இருப்பினின்றும் சிறிதும் பிரிய
 மாட்டேன்' என்று மதுரமான மழலை மொழிகளாலே
 கூவிக்கொண்டு, திருமுக மண்டலத்திலே முல்லையை
 யும் முழு நிலாவையும் ஒத்த புன்முறுவல் ஒளி பரப்ப,
 " திருக் கண்டேன் நாரணனைக் கண்டேன் " என்று
 பரம் பொருளை ஸாக்ஷாத்கரிப்போர்க்கு முன்ன
 முன்னம் தோன்றி யருளுகிறாள் என்று பரம்
 பொருளாகிய ஹரியின் சக்தியாகிய ஸ்ரீதேவியை
 வணங்கி ஸ்ரீசங்கர பகவத்பாதர்கள் நம்மையும் அந்த
 தேவியை வணங்கும்படி உபதேசிக்கிறார்கள்.

नारायण करुणामय

शरणं करवाणि तावकौ चरणौ ।

इति षट्पदी मदीये

वदनसरोजे सदा वसतु ॥

நாராயண கருணாமய

ஸ்ரணம் கரவாணி தாவகௌ சரணௌ ।

இதி ஷட்பதீ மதீயே

வதனஸரோஜே ஸதா வஸது ॥

நாராயண- நாராயணனே! கருணாமய- கருண
மூர்த்தியே! தாவகௌ சரணௌ- உம்முடைய இரண்டு
பாதங்களையும்; ஸ்ரணம் கரவாணி- புகலாகக் கொள்
வேன்; இதி- என்னும்; ஷட்பதீ-ஆறு பதங்களும் (அறு
கால் வண்டு); மதீயே- எனக்காக அமைக்கப்பெற்று
என்னுடையதென்று நான் கொண்டாடுவதான
வதன-ஸரோஜே-வாயாகிய செந்தாமரையிலே; வஸது
(என்றும் இடைவிடாது) விளக்கமுற அமைந்
திருப்பதாகுக.

(1) நாராயண (2) கருணாமய (3) ஸ்ரணம் (4) கர
வாணி (5) தாவகௌ (6) சரணௌ என்னும் ஆறு
பதங்களையும் நான் எப்பொழுதும் உச்சரித்துக்
கொண்டிருக்கவேண்டும். அதுதான் நாவைப் படைத்
ததின் பயன். எப்படி அப்போதலர்ந்த தாமரைப்
பூவிலே வண்டு வந்துறைந்து தன்னுடைய ஆறு
பாதங்களையும் மகரந்தத்தாலும் தேனாலும் இனிதாகச்
செய்து கொள்ளுமோ, அவ்வாறே, நித்தியசரணாகதி

செய்துகொண்டுடிருப்பதற்கமைந்த இந்த ஆறுபதங்
கொண்ட மந்திரமாகிய வண்டும் என் வாயிலே
எப்பொழுதும் வழங்குவதாலே, என் வாயும் “திரு
முகத்தாமரை” என்று நானே கொண்டாடும்படியாக
புகழ்பெற்று விளங்க வேண்டும் என்று சரணாகத
வத்ஸலரான அந்த ஸ்ரீமந் நாராயணரை வேண்டு
கின்றார்கள் ஸ்ரீசங்கரபகவத்பாதர்கள்.

பலவாறு முனிவர்களாலே உபதேசிக்கப் பெற்ற
பரம்பொருளை இந்த ஏழு சுலோகங்களாலும் முப்
பொழுதும் துதித்தோ, அல்லது ஒருநாளுக்கு ஒரு
சுலோகமாக ஒவ்வொரு வாரமும் துதித்தோ, தங்க
ளுடைய வாக்குகளைப் பரிசுத்தமாக்கிக்கொண்டு,
வாக்கின் பரிசுத்தத்தால் மனம் காயம் ஆகிய மற்றைக்
கரணங்களையும் பரிசுத்தமாக்கிக் கொள்ளும்படி,
ஷண்மதங்களையும் நிலைநிறுத்திய ஸ்ரீசங்கரபகவத்
பாதர்களுடைய அபாரகருணைப்ரவாஹத்தினின்று
எழுந்த சுலோகங்களாலே இந்த ஸ்துதி தொகுக்கப்
பெற்றது.

உலகங்கள் அனைத்தும் இன்புறுவனவாக.

ஸ்ரீசங்கர பகவத் பாதர்களின் திருவடிகளே துணை

ஓம் தத் ஸத்

எமது சொந்த ப்ரசுரங்கள்

ப்ரும்மபுரீ தேதியூர் ஸுப்ரஹ்மண்ய சாஸ்திரியள்

அவர்களால் எழுதப்பட்ட

புரீமத் வால்மீகி ராமாயணம்

பால காண்டம்	6-0-0
அயோத்யா காண்டம்	8-0-0
ஆரண்ய காண்டம்	3-0-0
கிஷ்கிந்தா காண்டம்	4-8-0
ஸுந்தர காண்டம் (அச்சில்)	

புரீ ஆதிசங்கரர் அருளிய

புரீ ஸௌந்தர்யலஹரீ	6-0-0
கணேச பஞ்சரத்னம்	0-4-0
புரீ ஸுப்ரஹ்மண்ய புஜங்கம்	2-0-0
கனகதாரா ஸ்தோத்ரம்	0-8-0

இதர புஸ்தகங்கள்.

புரீமீனாக்ஷி பஞ்சதசீ	0-5-0
புரீசங்கர விஜயம்	0-4-0
ஸ்துதிமாலா	0-4-0
ஆதித்யஹ்ருதயம்	1-0-0
அனுபூதிரஸாயனம்	0-8-0

புரீமான் V. நாராயணன் M.A., M.L.

அவர்களால் எழுதப்பட்ட

புரீ ஆதிசங்கரர் அருளிய

ஆனந்தலஹரீ	0-8-0
சாரதாஷ்டகம்	0-8-0
சது: ஷஷ்ட்யுபசார பூஜா ஸ்தோத்திரம் (அச்சில்.)	

புரீமான் S. சங்கர நாராயணன் B.A. (Hons.)

அவர்களால் எழுதப்பட்ட

தரிபுரஸுந்தரீ ஸ்தோத்ரம்	0-10-0

தேவீ மஹாத்ம்யத்தில் நான்காம் அத்யாயத்தில் உள்ள
மஹிஷமர்த்தினி ஸ்தவம் (அச்சில்)

கிரி ப்ரஸ், பப்ளிஷர்ஸ், திருவல்லிக்கேணி, சென்னை.